

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 65.057 van 10 maart 1997

A.66.794/VI-13.007

In zake : **het Openbaar centrum voor
maatschappelijk welzijn
van Brussel,**

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jacques PUTZEYS,
Mr. Stéphanie GEHLEN en
Mr. Xavier LEURQUIN,
advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de
Minister van Vervoer.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 11 december 1995 ingediende verzoekschrift waarbij het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Brussel de nietigverklaring vordert van "de impliciete beslissing van de Minister van Vervoer tot weigering van de toekenning van de schadevergoeding die aan verzoeker toekomt ingevolge de wet van 6 juli 1948 waarbij het herstel van de oorlogsschade aan de goederen noodzakelijk voor een openbare dienst of voor het nastreven van een doel van algemeen nut ten laste van de Staat wordt gelegd, in aansluiting op de verschillende aanvragen tot schadevergoeding die verzoeker heeft ingediend overeenkomstig het besluit van

de Regent van 22 februari 1949, betreffende" 58 door hem opgesomde goederen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer FORTPIED, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 september 1996 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1997, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 februari 1997;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. A. VERRIEST, loco Mr. J. PUTZEYS, Mr. S. GEHLEN en Mr. X. LEURQUIN, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. B. RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw HAUBERT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep :

1. De verzoekende partij beweert dat zij "voor de goederen (die nader bepaald zijn in het verzoekschrift) aanvragen om een vergoeding heeft ingediend overeenkomstig het besluit van de Regent van 22 februari 1949 tot bepaling van de vorm der aanvragen, de termijn hunner indiening en de regeling der Staatstussenkomst in het herstel van de oorlogsschade aan de goederen noodzakelijk voor een openbare dienst of voor het nastreven van een doel van openbaar nut", ingevolge de wet van 6 juli 1948 waarbij het herstel van de oorlogsschade aan de goederen noodzakelijk voor een openbare dienst of voor het nastreven van een doel van algemeen nut ten laste van de Staat wordt gelegd.

2. Bij aanmaning van 16 juni 1995 heeft zij de verwerende partij erop gewezen dat deze verplicht is uitspraak te doen over de eisen tot herstelvergoeding, overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

3. Er is geen enkele reactie geweest op die aanmaning.

De impliciete weigering de schadevergoedingen toe te kennen die haar ingevolge de voormelde wet van 6 juli 1948 verschuldigd zijn, is de bestreden handeling.

4. Op 23 augustus 1995 heeft de verzoekende partij de Belgische Staat gedagvaard ter betaling van een bedrag van 128.094.450 frank, dit wil zeggen het totale bedrag van de geraamde schade, en van een bedrag van 50.000.000 frank bij wijze van schadeloosstelling voor de schade die voortvloeit uit het gebrek aan

naarstigheid van de Staat, naast de gerechtelijke
interessen en de kosten;

Overwegende dat de verwerende partij een
exceptie van onbevoegdheid aanvoert; dat zij voorhoudt
dat de aanvragen om vergoeding van oorlogsschade zich
niet aandienen als de in artikel 11 van de
gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalde
eisen tot herstelvergoeding, waarvan de
toepassingsvoorwaarden niet zijn vervuld; dat zij er
bovendien op wijst dat "de rechten die zijn vastgesteld
door de wet van 6 juli 1948 erkend zijn als politieke
rechten", en dat het onderwerpelijke geding derhalve tot
het ressort van de hoven en rechtbanken van de
rechterlijke orde behoort;

Overwegende dat de verzoekende partij in
haar memorie van wederantwoord stelt dat "de verwerende
partij het onderwerp van het annulatieberoep verkeerd
interpreteert", en erop wijst dat "de vernietiging van
de impliciete beslissing van de verwerende partij tot
weigering van de toekenning van de vergoeding voor
oorlogsschade aan de in het verzoekschrift bedoelde
goederen wordt gevorderd, en niet de veroordeling van de
verwerende partij tot het daadwerkelijk betalen van de
gevraagde schadevergoedingen";

Overwegende dat de Raad van State niet
bevoegd is om de schadevergoedingen waarover het geding
loopt toe te kennen of om kennis te nemen van de
vordering tot nietigverklaring van de impliciete
weigering die schadevergoedingen toe te kennen, omdat de
genoegdoening van een subjectief recht waarvan verzoeker
zich houder noemt het echte onderwerp is van het beroep;
dat de Raad van State zich onbevoegd dient te verklaren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op tien maart 1900 zevenennegentig door :

de HH.	ANDERSEN,	kamervoorzitter,
	LEROY,	staatsraad,
	HANSE,	staatsraad,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

R. ANDERSEN.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.